

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1) JUDr. M. M., 2) Mgr. M. B.**, proti žalovanému **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-27/PK-06 zo dňa 28. februára 2006 a č. KM-26/PK-06 zo dňa 28. februára 2006, konajúc o odvolaní žalobcu v prvom rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 61/2007-119, 1 S 116/2007 zo dňa 6. februára 2009 v časti, ktorou bola zamietnutá žaloba žalobcu v prvom rade proti rozhodnutiu žalovaného č. KM-27/PK-06 zo dňa 28. februára 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 61/2007-119, 1 S 116/2007 zo dňa 6. februára 2009 v časti, ktorou bola zamietnutá žaloba žalobcu v prvom rade proti rozhodnutiu žalovaného č. KM-27/PK-06 zo dňa 28. februára 2006, **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a l š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 1 S 61/2007-119, 1 S 116/2007 zo dňa 6. februára 2009 zamietol žalobu žalobcu v prvom rade proti rozhodnutiu žalovaného č. KM-27/PK-06 zo dňa 28. februára 2006; zastavil konanie o žalobe žalobcu v druhom rade proti rozhodnutiu žalovaného č. KM-26/PK-06 zo dňa 28. februára 2006 z dôvodu oneskoreného podania žaloby po uplynutí lehoty podľa § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, žalobcom v prvom a druhom rade vrátil súdny poplatok – každému pod 331,93 € – po právoplatnosti rozsudku prostredníctvom Daňového úradu Trstená.

Krajský súd zamietnutie žaloby (podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) odôvodnil tým, že zo strany žalovaného nedošlo k procesnému pochybeniu, ktoré by mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; nezistil zaujatosť nadriadeného žalobcu v prvom rade, nakoľko v správnom konaní práva žalobcu v prvom rade neboli porušené. Krajský súd uviedol, že zo strany žalobcov v prvom a druhom rade prišlo k porušeniu služobnej disciplíny, keď porušili

povinnosti policajtov, ktoré im boli uložené rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997 žalobcovia boli s týmto rozkazom oboznámení), povinnosti vyplývajúce z § 48 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.) a porušili pokyn nadriadeného, o ktorom boli informovaní. Žalobca v prvom rade nevyznačil dňa 15. novembra 2005 odchod z pracoviska zápisom do príslušnej evidencie a nastúpil dňa 16. novembra 2005 na výkon služby s oneskorením bez toho, aby zmenu v začiatku výkonu služby nahlásil kolegovi z pracoviska, prípadne nadriadenému. Nástup, začiatok a ukončenie výkonu služby je potrebné zaznačiť v evidencii dochádzky, a až po tomto úkone možno pristúpiť k vykonávaniu uložených pracovných povinností. Žalobca v zmysle príslušných príkazov nadriadených riadne nezaznačil čas svojho odchodu a príchodu na pracovisko. Krajský súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že účinnosťou zákona č. 73/1998 Z.z. došlo k zrušeniu rozkazu ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997, pretože tento nebol doposiaľ žiadnym zákonným spôsobom zrušený a žalobcovia s ním boli riadne oboznámení a preškoľovaní.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v časti, v ktorej bola zamietnutá žaloba žalobcu v prvom rade proti rozhodnutiu žalovaného č. KM-27/PK-06 zo dňa 28. februára 2006, podal žalobca v prvom rade v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť. Uviedol, že neporušil ustanovenia § 48 ods. 3 písm. k/ zákona č. 73/1998 Z.z. a ani interný predpis, nakoľko dňa 16. novembra 2005 začal výkon služobnej činnosti o 7.30 hod. v N. na parkovisku, ktoré sa nachádza 15m od budovy, v ktorej sa v tom čase nachádzalo jeho vysunuté pracovisko, t.j. bol na jednom z miest alternatívne uvedených v bode 13 interného predpisu. V rozhodný deň bol nadriadeným vyslaný na služobnú cestu v zmysle § 37 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorý mu určil miesto nástupu, miesto plnenia služobných úloh, dobu jej trvania a spôsob skončenia služobnej cesty. Z toho vyplýva, že základný čas služby využil tak, ako mu to určil nadriadený. Zapisovanie sa do knihy príchodov a odchodov na pracovisko slúži na skutočnú evidenciu vstupu a odchodu z pracoviska, nedeklaruje sa ňou využitie času služby.

Žalobca v prvom rade poukázal na to, že nemal možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa. Ďalej namietal, že nemohol porušiť písm. b/, nakoľko jeho nadriadený by musel v oznámení o začatí disciplinárneho konania uviesť porušenie ďalšie bodu rozkazu ministra vnútra SR č. 6/1997, konkrétne časti 1. písm. a/ bod 14 (využívať čas služby výlučne na vykonávanie služobnej činnosti).

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu v prvom rade navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na obsah spisového materiálu, podľa ktorého mal žalobca v prvom rade na deň 15. novembra 2005 a 16. novembra 2005 v čase od 7.30 hod. do 15.30 hod. riadne naplánovaný výkon

štátnej služby. Vykonanou kontrolou evidencie príchodov a odchodov policajtov na pracovisko bolo zistené, že žalobca na konci výkonu štátnej služby dňa 15.novembra 2005, ktorú mal ukončiť o 15.30 hod. v knihe administratívnych pomôcok, nevyznačil odchod z pracoviska a dňa 16.novembra 2005 do výkonu štátnej služby nastúpil až o 7.40 hod., a to aj napriek tomu, že naplánovaný výkon štátnej služby mal v čase od 7.30 hod. do 15.30 hod. Žalobca v prvom rade svojím konaním porušil povinnosti policajta (vyplývajúce mu z rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997), čím sa dopustil disciplinárneho previnenia a uvedeným konaním porušil základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, písm. b/ a písm. k/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Žalovaný nepovažoval tvrdenie žalobcu v prvom rade o cestovnom príkaze za relevantné, pretože cestovný príkaz slúži na vyúčtovanie cestovných náhrad, ktoré patria policajtovi po splnení zákonom stanovených podmienok. Cestovný príkaz neurčuje policajtovi povinnosť vykonať evidenčné úkony súvisiace s nástupom do výkonu štátnej služby a ukončením výkonu štátnej služby. Žalobca v prvom rade bol uzrozumený s povinnosťou zaznačiť čas príchodu a čas odchodu z výkonu štátnej služby v príslušnej administratívnej pomôcke.

Podľa žalovaného skutočnosť, že v oznámení o začatí disciplinárneho konania neboli uvedené všetky ustanovenia zákona, ktoré mal žalobca svojím konaním porušiť, nemá vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí vydaných žalovaným. Žalobca v prvom rade bol oboznámený, akého konania sa dopustil, v ktorom bolo videné spáchanie disciplinárneho previnenia. K protiprávnemu konaniu sa žalobca vyjadril. Z uvedeného vyplýva, že zákonné práva vyplývajúce z ustanovení zákona boli zo strany žalovaného dodržané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu v napadnutej časti, ktorou bola zamietnutá žaloba žalobcu v prvom rade proti rozhodnutiu žalovaného č. KM-27/PK-06 zo dňa 28.februára 2006, je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, aj keď z iných dôvodov ako namietal žalobca v prvom rade. Rozhodol bez nariadenia odvolanie pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne skúmal dodržanie podmienok konania pred krajským súdom. Jednou z podmienok konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (konanie o žalobách proti právoplatným rozhodnutiam správnych orgánov) je aj obligatórne zastúpenie žalobcu advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho na súde koná (§ 250a Občianskeho súdneho poriadku). Výnimkou z obligatórneho zastúpenia sú nasledovné prípady:

- vo veci je daná príslušnosť okresného súdu,
- preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti,
- priestupkové veci,
- veci azylové a doplnkovej ochrany.

V predmetnej právnej veci nejde o výnimku z obligatórneho zastúpenia podľa § 250a Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko ide o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. KM-27/PK-06 zo dňa 28. februára 2008 v spojení s disciplinárnym rozkazom riaditeľa Úradu hraničnej s cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru Bratislava č. 6/2005 zo dňa 8. decembra 2005, ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu o 5% na dobu troch mesiacov.

Ďalším krokom smerujúcim k dodržaniu ustanovenia § 250a Občianskeho súdneho poriadku bolo zisťovanie, či žalobca má právnické vzdelanie. Ak má žalobca titul doktor práv (JUDr.), túto skutočnosť mal súd overiť na základe žalobcom predloženého úradne overeného dokladu o jeho najvyššom dosiahnutom vzdelaní. V prípade, že žalobca k žalobe nepriložil overený doklad o jeho vzdelaní preukazujúci právnické vzdelanie dosiahnuté na právnickej fakulte univerzity alebo vysokej školy, súd ho mal na preloženie takéhoto dokladu vyzvať. Preukázanie právnického vzdelania je nevyhnutné najmä preto, že titul doktor práv (JUDr.) môžu, resp. mohli udeľovať okrem právnických fakúlt aj Akadémia Policajného zboru prípadne bývalá Vysoká škola Zboru národnej bezpečnosti. Z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 250a Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že žalobca sa môže zastupovať sám len v prípade, ak má právnické vzdelanie, ktoré sa rovná právnickému vzdelaniu advokáta, t.j. získal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike podľa § 2 ods. 5 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách v znení neskorších predpisov alebo má uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou (§ 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Krajský súd takto nepostupoval a žalobcov nevyzval na predloženie overeného dokladu o ich najvyššom dosiahnutom vzdelaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 2. apríla 2009 vyzval žalobcu v prvom rade na predloženie úradne overeného dokladu o jeho najvyššom dosiahnutom vzdelaní. Z predloženého úradne overeného dokladu o najvyššom dosiahnutom

vzdelaní žalobcu v prvom rade odvolací súd zistil, že mu bol Akadémiou Policajného zboru udelený titul magister v študijnom odbore bezpečnostná služba, študijné zameranie hraničná a cudzinecká polícia. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že vzdelanie žalobcu v prvom rade nezodpovedá vzdelaniu advokáta, pretože nezískal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike, a preto sa na neho nemôže vzťahovať výnimka z ustanovenia § 250a Občianskeho súdneho poriadku („žalobca musí byť zastúpený advokátom, **pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec – člen – ktorý zaňho na súde koná**“); nemôže sa v tomto preskúmvacom konaní zastupovať sám. Povinnosť zastúpenia žalobcu advokátom v správnom súdnictve podľa ustanovenia § 250a Občianskeho súdneho poriadku vyplýva z potreby právnych znalostí a nie odborných znalostí žalobcu v merite veci.

Krajský súd v Bratislave mal žalobcu vyzvať na predloženie plnej moci na zastupovanie advokátom, ktorá by sa vzťahovala na celé súdne konanie. V súdnom spise sa síce nachádza na čl. 115 plná moc, ktorú žalobca udelil advokátovi JUDr. B. R., táto sa však vzťahovala len na zastupovanie žalobcu v prvom rade na pojednávaní pred Krajským súdom v Bratislave dňa 6.februára 2009. Ustanovenie § 250a Občianskeho súdneho poriadku predpokladá zastúpenie žalobcu v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v celom konaní, nielen na jeden konkrétny právny úkon (napríklad spísanie žaloby, účasť na pojednávaní a pod.). Preto uvedená plná moc udelená advokátovi len na jeden právny úkon nedostatok podmienky konania podľa ustanovenia § 250a Občianskeho súdneho poriadku neodstránila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na to, že napadnutý rozsudok krajského súdu bol doručovaný JUDr. B. R. a nie priamo žalobcom v prvom a druhom rade, hoci krajský súd vedel, že plná moc udelená advokátovi JUDr. R. bola udelená len na jeden právny úkon – zastupovanie žalobcov v prvom a druhom rade na pojednávaní pred krajským súdom dňa 6.februára 2009.

Krajský súd svojím postupom odňal žalobcovi v prvom rade (ktorý ako jediný napadol rozsudok krajského súdu) možnosť konať pred súdom, keď neskúmal podmienku konania podľa § 250a Občianskeho súdneho poriadku, a kvalifikovaným zastúpením žalobcu v prvom rade advokátom v zmysle citovaného ustanovenia mohol uplatniť ďalšie námietky proti rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 61/2007-119, 1 S 116/2007 zo dňa 6.februára 2009 v časti, ktorou bola zamietnutá žaloba žalobcu v prvom rade proti rozhodnutiu žalovaného č. KM-27/PK-06 zo dňa 28.februára 2006, zrušil a vec mu

vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/, § 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní krajský súd žalobcu v prvom rade vyzve na zaslanie plnej moci na zastupovanie advokátom a podľa reakcie žalobcu bude postupovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku; v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 23. septembra 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová